

นิทานเรื่อง ปาฏิหาริย์กระต่ายผีเสื้อ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีกระต่ายน้อยตัวหนึ่งเป็นกระต่ายที่ชอบอ่านหนังสือมากเป็นพิเศษ เจ้ากระต่ายน้อยมักจะชอบหนังสือไปนอนอ่านเล่นในทุ่งดอกไม้ทุกวัน กลิ่นหอมอ่อน ๆ ที่โชยมาตามสายลม ทำให้ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือของเธอ อบอุ่นไปด้วยกลิ่นอายแห่งความสุขชื่น

วันหนึ่งในขณะที่เจ้ากระต่ายตัวน้อยกำลังนอนอ่านหนังสืออยู่เพลิน ๆ มีผีเสื้อแปลกหน้าบินตรงเข้ามาเกาะที่หน้าผากของเจ้ากระต่ายน้อย ราวกับว่ามันอยากจะขออ่านหนังสือด้วย แม้กระต่ายน้อยขบถจะเพิ่งเคยพบกับผีเสื้อตัวนี้เป็นครั้งแรก แต่เธอก็กลับรู้สึกผูกพันกับเจ้าผีเสื้ออย่างประหลาด

เมื่อเวลาผ่านไปเจ้าผีเสื้อกับกระต่ายก็ค่อย ๆ คุ่นเคยกันมากขึ้นเรื่อย ๆ ในยามที่กระต่ายน้อยน้ำตาคลอเพราะอ่านหนังสือแสนเศร้า เจ้าผีเสื้อก็จะคอยขยับปีกเพื่อสร้างสายลมเบา ๆ พัดเป่าให้น้ำตาแห่งกระต่ายน้อยจะมาอ่านหนังสือที่เดิมทุก ๆ วัน ส่วนเจ้าผีเสื้อก็จะคอยบินมาเกาะที่หู หรือหน้าผากของกระต่ายน้อยไม่เคยเว้น กระต่ายน้อยอยากคุยกับเพื่อนปีกสวยของเธอมาก แต่ผีเสื้อกับกระต่ายใช้ภาษาแตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้ กระต่ายน้อยจึงทำได้แค่เพียงใช้นิ้วเล็ก ๆ ของเธอลูบปีกแสนสวยของเจ้าผีเสื้ออย่างแผ่วเบา เพื่อสื่อความรู้สึกภายในใจว่าเธอห่วงใยเจ้าผีเสื้อมากเพียงไหน

แต่แล้ววันหนึ่ง เจ้ากระต่ายก็ได้ค้นพบกับความจริงที่น่าตระหนก วันนั้นกระต่ายน้อยมารอเจ้าผีเสื้อที่ทุ่งดอกไม้เช่นเดิม ผีเสื้อมาบอกว่าที่เคย เจ้ากระต่ายจึงอ่านหนังสือที่เตรียมไว้รอไปพลาง ๆ ก่อน กระต่ายน้อยหยิบหนังสือชื่อ "ผีเสื้อ" ออกมาอ่าน เธออยากรู้จักเจ้าผีเสื้อมากขึ้น ดังนั้นเธอจึงไปยืมหนังสือเล่มนี้นี้มาจากห้องสมุด กระต่ายน้อยพลิกหนังสืออ่านทีละหน้า ๆ อย่างตั้งใจ และแล้ว... เธอก็ได้เรียนรู้ว่า ผีเสื้อเป็นแมลงปีกสวยที่มีอายุแสนสั้น หลังจากที่มีผีเสื้อออกมาทำหน้าที่ของมันได้ไม่นานนัก มันก็ต้องลากจากโลกนี้ไปอย่างไม่มีวันหวนกลับ

กระต่ายน้อยคิดถึงเพื่อนของเธอขึ้นมาทันที เจ้าผีเสื้อไปอยู่เสียที่ไหน ทำไมจึงยังไม่มาหาเธอนะ? กระต่ายน้อยนึกกังวลจนทำอะไรไม่ถูก เจ้าผีเสื้อมีความสำคัญต่อเธอมาก กระต่ายน้อยไม่อยากให้เจ้าผีเสื้อจากเธอไปชั่ววินาที

ในขณะนั้นเอง กระต่ายน้อยก็เหลือบไปเห็นเจ้าผีเสื้อ เพื่อนของเธอค่อย ๆ บินตรงเข้ามาหาเธอด้วยท่าทางที่ดูอ่อนแรงจนน่าสงสาร แม้ว่าเจ้าผีเสื้อจะรู้ว่า วาระสุดท้ายของตนเองกำลังจะย่างกรายมาถึง แต่มันก็พยายามรวบรวมพลังทั้งหมดที่เหลืออยู่ เพื่อที่จะกลับมาพบกับกระต่ายน้อยอีกสักครั้ง

เจ้าผีเสื้อค่อย ๆ ไรยตัวลงเกาะที่หนังสือซึ่งอยู่ตรงหน้าของเจ้ากระต่ายน้อย มันมองตาเจ้ากระต่าย

เหมือนจะบอกลา จากนั้นมันก็ค่อยๆ หลับตาลงด้วยความอ่อนระโหยโรยแรง

กระต่ายน้อยรู้ว่า วันนี้คงเป็นครั้งสุดท้ายที่เธอจะได้พบกับเจ้าผีเสื้อ กระต่ายน้อย เศร้าใจมาก และก่อนที่เจ้าผีเสื้อจะจากเธอไป กระต่ายน้อยก็ตัดสินใจก้มลงจูบที่ปีกของเจ้าผีเสื้อ ด้วยความอาลัยรัก

ทันทีที่ริมฝีปากของกระต่ายน้อยสัมผัสกับปีกของเจ้าผีเสื้อ แสงสว่างจ้าหลากสีก็เปล่งประกายออกมาจนเจ้ากระต่ายรู้สึกแสบตาไปหมด และเมื่อกระต่ายน้อยลืมตาขึ้นมาอีกครั้ง เธอก็มองเห็นเจ้าผีเสื้อค่อย ๆ กลายร่างเป็นกระต่ายหนุ่มที่มีขนสีเทา แลดูสง่างามที่สุดเท่าที่เธอเคยพบ

กระต่ายหนุ่มส่งยิ้มหวานให้เจ้ากระต่ายสาวตัวน้อยทันที จากนั้นกระต่ายหนุ่มก็เล่าให้กระต่ายน้อยฟังว่าจริง ๆ แล้วเขาเป็นเพียงกระต่ายตัวหนึ่ง ที่เผลอไปกินแครอทในสวนหลังบ้านของแม่มดใจร้ายเข้า ด้วยเหตุนี้เขาจึงถูกแม่มดสาบให้กลายเป็นผีเสื้อ ซึ่งวิธีเดียวที่จะทำให้เขาพ้นจากคำสาปได้ก็คือ เขาจะต้องได้รับการจุมพิตจากสุภาพสตรีที่รักเขาจากส่วนลึกของหัวใจ

กระต่ายน้อยหน้าแดงก่ำเหมือนลูกตำลึงสุก เธอรู้สึกเขินอายที่กระต่ายหนุ่มล่วงรู้ว่าเธอรักเขามากเพียงไหน เมื่อกระต่ายหนุ่มพ้นคำสาปจากการเป็นผีเสื้อ เขาก็พร้อมจะเอ่ยความในใจให้กระต่ายสาวตัวน้อยได้รับรู้

กระต่ายหนุ่มสารภาพว่า เขาหลงรักกระต่ายสาวตั้งแต่แรกพบ ดังนั้น เขาก็ตัดสินใจที่จะเข้าไปใกล้ชิดกับกระต่ายสาวทันทีที่ได้เห็น กระต่ายหนุ่มคุกเข่าลงเพื่อขอแต่งงานกับกระต่ายสาว ซึ่งมันก็ไม่มีเหตุผลใดที่กระต่ายสาวจะกล่าวคำปฏิเสธ และหลังจากนั้นไม่นาน ครอบครัวของเจ้ากระต่ายทั้งสอง ก็อุ้มนานาผาคั้งไปด้วยลูกกระต่ายตัวน้อย ๆ นับร้อย ๆ ตัว